

Advent a čekání na Vánoce

Anežka už už usínala, ale pořád jí něco nešlo do hlavy. „Šimone?“ zavolala na svého staršího bratříčka, který ležel na své posteli jen kousek od ní. „Cože to máma říkala, že zítra začne?“

„Už spi, Áňo,“ zabručel Šimon jako vždýcky, když se ho na něco ptala. „Řekni mi to. Začínalo to na A.“

„Advent. A už spi,“ zopakoval Šimon. Anežka slyšela, jak se pod peřinou otočil na druhý bok, aby byl zády k ní.

„Nemůžu usnout, když nad něčím musím přemýšlet,“ posteskla si Anežka a pevněji objala svého plyšového krokodýlka. „Slaví advent i zvířátka?“

„Zvířátka přece nic neslaví. Jen jsou ráda, když dostanou něco dobrého na zub.“

„Proč nás dneska hlídá paní Dokoupilová?“ zazněla další Anežčina otázka.

„Rodiče šli přece na ten církevní ples. Je konec liturgického roku. Ty máš vážně děravou hlavu.“

„Co je lirur... gický?“

„Liturgický,“ řekl Šimon netrpělivě. „Normální rok podle kalendáře začíná prvního ledna. Církev ale slaví začátek roku o první adventní neděli.“

„To jsou samý divný slova,“ posteskla si Anežka.

„Jsou prostě z latiny. Asi tak jako sendvič je z angličtiny a pizza z italtiny. Některý slova prostě čeština nemá svoje, a tak používá cizí.“

„Takže advent je taky z té... latiny?“ ptala se Anežka dál.

„Jasně. A znamená to česky ‚příchod‘,“ vysvětlil Šimon.

„Proč příchod? Kdo má přijít?“ zajímalo Anežku.

„Kdo asi, ty ťuňťo. Netěšíš se náhodou na dárky?“

„Ježíšek,“ zaplály Anežce oči nadšením. „Takže Ježíšek má přijít o adventu?“

„Ne, o Vánocích,“ opravil ji Šimon. „Advent je taková doba čekání a příprav na Vánoce, o kterých se narodil Ježíš Kristus,“ pohodil hlavou k dřevěnému křížku, který visel nade dveřmi. „Akorát že jako malému

miminku se mu neříká Ježíš, ale Ježíšek. A my každý rok oslavujeme to, že se kdysi narodil. A teď už zavři pusou.“

Anežce ale hlavou vířily další a další zvědavé otázky. Na Vánoce se moc těšila. Včera byla s maminkou na nákupu a celý obchod byl nádherně vyzdobený světýlky, stromečky a obřími baňkami a z rádia hrály vánoční koledy. Z loňska si ještě matně pamatovala, že stejné ozdoby měli i doma a zpívali koledy společně s rodiči i s babičkou, která k nim přišla na Štědrý den na večeři.

„Kdy už budeme mít doma taky stromeček? A světýlka? A všechny ty ozdoby?“

„Na to je přece ještě čas. Teď bude advent. Máš se připravovat na to, že se Ježíš narodí.“

„Jak se na to mám připravovat?“

Šimon neodpověděl hned. Sám musel vzpomínat, co mu včera říkala maminka. „Máš připravit svoje srdce tak, aby se Ježíš mohl narodit i pro tebe. Nemáš si uklidit a vyzdobit jen pokoj nebo dům, ale hlavně musíš uklidit svoji duši – uklidit ji ode všeho špatného a vyzdobit ji dobrými věcmi. Přemýšlet nad vším, co děláš špatně a co bys mohla dělat líp. A teď už spi.“

„No dobře,“ povzdychla si Anežka. Naposledy pohladila krokodýlka po hlavě a zavřela oči. Hlavou jí však běžela Šimonova poslední věta – co dělá špatně a co by mohla dělat líp?

*Pane Bože,
děkujeme Ti, že jsi k nám na svět o Vánocích poslal Pána Ježíše
a že ve světě díky němu může růst láska a dobro.
Prosíme Tě, abychom dobu adventní dobře využili
a zbavili se během ní všech špatností a všeho nepořádku,
který znečišťuje naše srdce.
Amen.*

Přemýšlej, čím bys během adventu mohl/a vyzdobit svoje srdce. Napiš to do visaček.

